

РЕШЕНИЕ

№ 6777

гр. София, 14.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **6058** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. К. Б., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. К. Т., срещу Заповед № 1554, рег. № 22—4332-002645/04.06.2022г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ), издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Според жалбоподателя, оспорената заповед е неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона. Изложено е твърдение, че заповедта е опорочена по отношение на формата, тъй като липсва задължителен реквизит, а именно – не става ясно какъв е конкретният срок, за който е наложена мярката. Прави се оплакване, че връченото копие на заповедта е изключително нечетливо, което води до нарушаване в значителен обем правото на защита на лицето. Иска се отмяна на заповедта и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – полицейски инспектор – младши автоконтрольор в отдел „пътна полиция“ - СДВР, издал оспорената заповед, не се явява, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

С процесната Заповед № 1554/04.06.2022г., на А. К. Б. е наложена принудителна административна мярка по чл. 172, т 1, б. „б“ ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство. Видно от мотивите на заповедта, принудителната мярка е наложена за това, че същият е управлявал МПС О. Вектра, с рег. [рег.номер на МПС] , с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническо средство. В мотивите на заповедта се препраща към Акт за установяване на административно нарушение бл. № 667501, съставен на 04.06.2022г., за нарушение на чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП, извършено от жалбоподателя, а именно – за това, че на 04.06.2022г., около 02:10 часа в [населено място], жк Л., по ул. О. с посока на движение от ул. Г. Д. към ул. В. Д. А. К. Б. управлявал лек автомобил с марка О. Вектра и рег. [рег.номер на МПС] , собственост на В. Г. Б., след употреба на алкохол с концентрация 1.59 на хиляда , измерено с техническо средство Алкотест дрегер 7510+ с фабр. № ARDM – 0217. На лицето е издаден талон за медицинско изследване № 086801 в МБАЛ „Св. А.“. По делото е приложен и протокол за химическо изследване № 329/06.06.2022г., видно от който в изпратените за изследване кръвни проби, взети от А. К. Б., е установено количество алкохол в кръвта 1,97 промила.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. С оглед приложената по делото Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР, издадена на основание Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма по чл. 172, ал. 1 ЗДвП и административнопроизводствените правила. Заповедта е мотивирана в достатъчна степен, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ .

По отношение материалната законосъобразност на акта съдът намира следното:

Разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б“ от ЗДвП предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения може да се прилага принудителна административна мярка временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който "управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца".

В случая жалбоподателят е управлявал лекият автомобил с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, което е установено при проверката с техническото средство. Резултатът от проверката с техническото средство е потвърден от последващото медицинско изследване, което е установило наличие на етилов алкохол в кръвта на жалбоподателя дори в по-голям размер, а именно 1,97 промила. По делото са представени доказателства, че техническото средство е преминало последна проверка на 09.05.2022г., като срокът на валидност на резултата от проверката е 6 месеца, т.е. към процесната дата е било технически изправно. Предвид изложеното, наличието на фактическото основание по чл.171, т.1 б. „б“ предл. трето от ЗДвП за прилагане на принудителната мярка е безспорно установено.

Неоснователни са твърденията в жалбата, че в заповедта липсва задължителен реквизит, тъй като не посочено за какъв срок се налага мярката. Срокът за прилагане на мярката е определен в закона и той е до решаване на въпроса за отговорността на лицето, но не повече от 18 месеца. Следователно, дори в самата заповед да не е посочен срока, за който се налага ПАМ, това не е съществено процесуално нарушение, тъй като този срок е установен в закона.

При това положение, след като е категорично установено, че жалбоподателят е управлявал превозното средство с концентрация на алкохол в кръвта над допустимите норми от 0.5 на хиляда, което е установено с техническо средство, т.е. е изпълнена хипотезата на чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП, заповедта се явява издадена в съответствие с материалния закон.

Неоснователни са твърденията за нарушаване правото на защита на жалбоподателя поради това, че връченото му копие от заповедта било нечетливо. Дори това да е така, предвид че няма как да се установи дали приложеното с жалбата копие от заповедта е идентично с това, което лицето е получило, а не е последващо копие от акта, то правото на защита не е накърнено. На първо място, въпреки че представеното от жалбоподателя копие от заповедта действително е нечетливо в отделни части, които по-конкретно се отнасят до индивидуализиращите лицето и превозното средство данни, диспозитивът е безпроблемно читаем и цялостното съдържание на акта е напълно ясно. На второ място, доколкото лицето е упражнило правото си на оспорване, а в рамките на настоящото производство съдът е изискал и по делото е получено четливо копие на акта, страната е могла пълноценно да заяви своите искания и възражения по същество, както и да упражни процесуалните си права.

Заповедта съответства и на целта на закона - да се предотврати извършването на нови нарушения на правилата за движение, да се гарантира сигурността и безопасността на останалите участници в движението.

С оглед изложеното Заповед № 1554/22—4332-002645/04.06.2022г. се явява изцяло законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. К. Б. срещу Заповед № 1554, рег. №

22—4332-002645/04.06.2022г., издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: